

A könyvtár 1934-ben 230 napon tartott nyitva. Júliusban és augusztusban (39 nap) csak félnapos nyitvatartás volt. A közönség érdeklődése ezekben a hónapokban általában kisebbnek mutatkozott. Az alkalmazottak nagy része ilyenkor ment szabadságra. A 10–14 napos takarítási szünet is mindig erre az időszakra esett; ez évben július 16-tól 31-ig.

1935-ben a könyvtár olvasóterme 235 egész és a nyári hónapokban 36 fél napig volt nyitva.

A nyitvatartás idejét még korábban állapították meg. Eszerint az egész intézmény 10-től 13 óráig és 16-tól 19 óráig volt nyitva. 1935 decemberében azonban Cs. Sebestyén Károly helyettes igazgató azzal a kéréssel fordult a múzeumi és könyvtári bizottsághoz, hogy emeljék föl ezt az időt napi két órával.¹ Bebizonyította, hogy ez jelentős többletköltséget nem okoz a városnak, ám a tudományos kutatóknak, akik már szép számmal vannak Szegeden, nagy segítséget jelent. A bizottság az előterjesztést elfogadta, és a nyitvatartási időt 9-től 13 óráig és 15-től 19 óráig állapította meg. Ugyanezen az ülésen Cs. Sebestyén elérte azt is, hogy az ún. víkendet a Közművelődési palota tisztviselőire nem terjesztették ki, vagyis az ünnepnapok előtt is rendes szolgálatot voltak kötelesek ellátni. Ezt az áldozatot az intézet dolgozói vállalták.

A könyvtárnak 1934-ben összesen 21 191 olvasója volt (1933-ban 23 088). Az olvasó a mai látogató kategóriájának felel meg. A tényleges olvasószám meghatározása azért nem történhetett meg, mert beiratkozás továbbra sem volt, hiszen a könyvtár használata megnyitása óta ingyenes.

A legtöbb olvasó 1934-ben február 12-én (154 fő), a legkevesebb pedig május 19-én és június 30-án (25 fő) volt. A napi olvasók átlagos száma 88 fő, ha csak az egész napos nyitvatartást nézzük (1933-ban 98).

Az olvasók számának havi megoszlása 1934-ben a következő:

február	2667 fő	július - augusztus	885 fő
február	2675 fő	szeptember	1660 fő
március	2672 fő	október	2428 fő
április	1995 fő	november	2404 fő
május	1491 fő	december	1462 fő
június	1170 fő	Összesen:	21191 fő

Októbertől márciusig a látogatottság körülbelül egyenletes volt. (A decemberi alacsony számot az ünnepek és a sok zárvatartási nap magyarázza.) Áprilistól júliusig csökkent, szeptembertől újra emelkedett az olvasók száma. Tehát a statisztika is igazolta a nyári félnapos nyitvatartási rendet.

Az olvasók túlnyomó része (7742 fő) egyetemi és főiskolai hallgató volt. Utánuk legnagyobb létszámmal a középiskolai tanulók (3887 fő) következtek.

Feltűnő a magántisztviselők, nyugdíjasok, magánzók, művészek, írók, hírlapírók, papok magas száma, különösen a lakosság számához képest. Nyilván kevés olvasó gyakori látogatásáról van szó. "Földművesek, birtokosok" továbbra is kevesen vannak.

¹ Meghosszabbítják a szolgálati időt a kultúrpalotában. DM 1935. dec. 19.

Az olvasók megoszlása foglalkozás szerinti (1934)		
Foglalkozás	Átlagos szám	%
egyetemi és főiskolai hallgató	7742	36,11
középiskolai tanuló	3887	18,34
magántisztviselő	1093	5,17
nyugdíjas, nyugdíjas, birtokosok	1064	5,04
köztisztviselő	1035	4,88
magánzók	851	4,02
művész	796	3,74
írók	613	2,89
pap	591	2,79
hírlapíró	570	2,69
nyugdíjas, nyugdíjas	492	2,32
földműves, birtokos	450	2,12
alkalmazott	439	2,07
egyetem, egyetemista	424	2,00
egyetem	388	1,83
100, hírlapíró	317	1,49
magánzók	264	1,24
egyéb	112	0,52

A 21 191 olvasó között csupán 5041 nő volt (23,79%); nagyrészüket tanuló.

1934-ben az összes olvasott művek száma 59 485 darab volt.

1935-ben az olvasók száma 19 245, a napi átlag 71. A foglalkozás és a nemek szerinti megoszlás hasonló az előző évhez. A 19 245 olvasó 27 622 könyvet olvasott.

A szabályzat szerint is kivételes kölcsönzést többnyire csak egyetemi kutatók, személyes ismerősök számára tettek lehetővé, de 1934-ben például mindössze 34 esetben kölcsönöztek 63 kötetet, az olvasott műveknek csupán 0,11%-át. Szőke Mihály gyakran mentegetőzött leveleiben a kölcsönzés hiánya miatt, de ő is azzal érvelt, hogy egyrészt a csekély személyzettel ezt a feladatot nem lehetne ellátni, másrészt az állomány összetétele sem alkalmas erre.